

med, hvad Commissionen har foreslaaet og Regjeringen billiget. Der er naturligtvis dertil af Udvalget føiet, hvilket vil forklare sig selv, den Betingelse, som det skal tilraade Thinget at gaae ind paa, at Regjeringen maa have Sikkerhed for de ublaante Midler, hvilket man finde Sted navnlig ved en saadan Foranstaltning, der kommer en privat Mand tilgode. Af det Øvrige maa jeg henlede Opmærksomheden paa, at hvad der findes Sp. 61—62 under Nr. 6, slet ikke er Andet end en Ompostering. Hvad der findes samme Sp. under Nr. 7, handler om Bridesløselille Gælfængsel. Jeg skal blot i al Korthed bemærke, at der ikke er skeet noget Forslag fra Udvalgets Side, men at det kun har henstillet til det høitærede Ministeriums Opmærksomhed, hvilke Lønninger det maatte ansee for altfor høie, og med hvilket Beløb det antager, at de maae være at nedsette. Saameget om § 9 og det dermed i Forbindelse Staaende under § 14. Hvad de øvrige under Justitsministeriet forterende Punkter i § 14 angaaer, vil Nr. 15, som findes i Betænkningen under Nr. 8 Sp. 143—44 fg., forklare sig selv uden nogen Bemærkning fra min Side. Hvad Nr. 16 angaaer, som er Godtgjørelse til nogle Ummyndige under Leire Herreds Overformynderi, som findes i Betænkningen under Nr. 9 Sp. 145—46, da vil det høitærede Thing see, at Udvalget ikke har ladet det blive staaende ved de Dplysninger, der fandtes i Anmærkningerne, men har henvendt sig til Ministeriet med Anmodning om at faae hderligere Dplysninger. Der er et Fleertal i Udvalget, som, idet det ikke kan tilraade at bevilge Summen, tillige formener, at de Dplysninger, der ere fremkomne, ikke ere tilstrækkelige, at det ikke er godtgjort, at der ikke findes Nogen, som kan betale og bør betale disse Penge. Udvalgets Mindretal tilraader Bevillingen, naaget det seer, hvor farligt et Præcedens det kan være. Man har meent at finde en Undskyldning i den Omstændighed, at dette Forhold er af en forskjellig Natur fra andre lignende, idet nemlig det Uheld, hvoraf det Hele har været Følgen, eller den urigtige Fremgangsmaade, der er fulgt, var foranlediget ved Overgangen fra Universitetet som Overformynder — enten man nu vil betragte det

som Godseier eller af andre Grunde — til Staten. Man har derfor meent, at det Farlige, der kunde ligge i Bevillingen som et Præcedens, vilde formindskes ved Sagens særegne Omstændigheder. Jeg skal ikke gaae videre ind derpaa, da Mindretallet vel vil forsvare det. — Hvad Børnehospitalet i Nogensgade angaaer, skal Udvalget tilraade at bevilge denne Sum under de Betingelser, man har stillet, da man tidligere har givet et Slags Tilfagn, saaledes som et saadant kan gives i Finantsloven. — Til Nr. 18 og 19: „Rentefrit Forskud til de to Helbredelsesanstalter for Sindssvage i Østifterne og i Nørrejylland“ har Udvalget ikke stillet noget Endringsforslag, og jeg skal indskrænke mig til at henvise til, hvad derom staaer i Betænkningen, og kun henstille til den høitærede Minister, at naar der er opført 1 Rd. 8 β. for en Tønde Kul, og der siden er opført som forbrugt ved Anstalten i Nørrejylland 1,950 Tønder Kul, da maa det vistnok være en Feil, som Udvalget ikke nærmere har kunnet oplyse. Udvalget har ladet sig nøie med at sætte et Spørgsmaalstegn derved; det maa vistnok være et andet Slags Tønder end de almindelige Kulkønder. — Om Nr. 20, som findes i Betænkningen under Nr. 12, og om Betænkningens Nr. 13 har jeg tidligere talt. — Hvad Nr. 14 angaaer, som vil have til Følge, at der maa indføres et nyt Nummer paa Finantsloven, da er dette i Overensstemmelse med, hvad Thinget vedtog ifjor, da det besluttede at anvende 30,000 Rd. for kraftigt at modvirke Faareffaben paa Island. Det er en Glæde og Tilfredsstillelse for Thinget at see, at det virkelig er lykkedes at standse den. Ministeriet kan imidlertid efter de Dplysninger, der ere komne det tilhænde, dog ikke gaae videre end at sige, at det vel kunde være muligt, at Faareffaben paany kunde udbryde paa et eller andet Sted deroppe; heller ikke tør det udtale, at det ikke i andre Henseender kunde faae Brug for Noget af denne Sum, og da der nu af det ifjor bewilgede Beløb af 30,000 Rd. ikkun er brugt 20,000 Rd., saa er der fra alle Sider Grund til at gaae ind paa Ministeriets Forslag. — Der er et Punkt, jeg ikke har berørt, som jeg har glemt, hvilket jeg maa bede undskyldt; det er under § 9 B. 9, der angaaer